

Uświęcenie Izraela

Przygotowanie do Królestwa

„Przeto się nie boimy, choćby ziemia zadrżała i góry zachwiały się w głębi mórz. Choćby szumiwały, choćby pieniały się wody, choćby drżały góry z powodu gniewu jego. Sela” — Psalm 46:3-4.

Obecnie naród Izraela jest ściśle związany z globalnym handlem. Jego PKB na mieszkańca jest porównywalne z innymi wysoko rozwiniętymi krajami, co plasuje go w pierwszej dwudziestce na świecie. Izrael zyskał renomę dzięki innowacyjności i nowoczesnym technologiom, co przyczyniło się do rozkwitu gospodarki startupowej („start up” według WSJP to: „nowo otwarta firma, będąca na etapie poszukiwania kapitału i drogi rozwojowej” – przyp. tłum.) oraz przyciągnęło znaczące inwestycje zagraniczne. Kraj ten zajmuje wysoką pozycję pod względem liczby naukowców, inżynierów, inwestycji venture capital (forma inwestowania pieniędzy w nowe, ryzykowne firmy z dużym potencjałem zysku, w zamian za udziały w tych firmach – przyp. tłum.) oraz organizacji badawczych. W wielu aspektach maleńki naród Izraela wzniósł się ponad większość innych narodów w zaledwie 77 lat od swojego założenia. Niemniej jednak ten świecki sukces stanowi jedynie część Bożego planu dla narodu izraelskiego.

Wyjątkowość Izraela

Boże pragnienie uświęcenia Izraela wyróżnia ten naród spośród innych. Proces ten trwa od 1878 roku. Nasz powracający Pan Jezus Chrystus przywrócił naród izraelski i uczyni go ziemską stolicą Królestwa Bożego. Jego celem jest wykorzystanie Izraela do błogosławienia wszystkich narodów ziemi (1 Mojż. 22:18; Dan. 12:1-3).

Czasy Pogan

Termin „Czasy Pogan” odnosi się do okresu karania narodu izraelskiego, który trwał od 607 roku p.n.e. do 1914 roku, czyli do początku I wojny światowej, która doprowadziła do wydania Deklaracji Balfoura. Następnie Izrael odzyskał narodową niepodległość w 1948 roku.

W 26. rozdziale Księgi Kapłańskiej Bóg zapowiedział, że Izrael zostanie ukarany za swoje grzechy. Bóg powtórzył to ostrzeżenie cztery razy (wersety 18, 21, 24, 28). Te cztery powtórzenia odnoszą się do czterech imperiów, które w przyszłości miały objąć władzę nad ziemią Izraela.

Bóg oznajmił również, że kara będzie „siedmiokrotna”. Jeden proroczy „czas” to 360 lat (jeden czas odpowiada jednemu rokowi składającemu się z 360 dni). W związku z tym siedem czasów (7×360) to 2520 lat. Koniec Czasów Pogan miał miejsce w 1914 roku, kiedy nasz Pan rozpoczął proces usuwania pogańskiego panowania nad Izraelem.

Omawiając powrót naszego Pana, prorok Daniel opisał dzieło Jezusa, które polega na wstawianiu się za swoim ludem, czyli Izraelem. W tym samym kontekście przepowiedział „czas takiego ucisku, jakiego nigdy nie było, odkąd istnieją narody, aż do owego czasu” (Dan. 12:1). Dlatego dzieło przywrócenia Izraela oraz dzieło usunięcia narodów pogańskich są ze sobą ściśle powiązane.

Jesteśmy już od 111 lat w czasie ucisku, a ostateczna bitwa Armagedonu zbliża się wielkimi krokami. Ślepotą Izraela zostanie zdjeta, gdy Kościół Wieku Ewangelii osiągnie pełnię, a cały Izrael doświadczy zbawienia (Rzym. 11:25-26).

Wiara jest darem

Mimo że ostateczny przewrót jest bliski, jego cel oraz to, co po nim nastąpi, pozostaje nieznane dla nikogo poza tymi, którzy zostali uświęceni przez Boga – tymi, którzy ufają w wypełnienie tajemnicy Jego planu i cieszą się przedsmakiem Jego pokoju.

- Przez wiarę dostrzegamy przywrócenie Bożej łaski dla Izraela od 1878 roku oraz otwarte drzwi dla Żydów na całym świecie, umożliwiające im powrót do swojej ziemi jako wypełnienie proroctwa.
- Dzięki wierze dostrzegamy dzieło Theodora Herzla (świecki syjonizm), Eliezera Ben Jehudy (język hebrajski), Charlesa T. Russella (religijny syjonizm) oraz wczesnych pionierów syjonistycznych, którzy tworzyli infrastrukturę współczesnego narodu izraelskiego (Oz. 2:14-15).
- Dzięki wierze dostrzegamy, jak Boży duch i opieka działają wśród narodu żydowskiego, obdarzając go duchem pracowitości oraz umożliwiając zwycięstwa nad wrogami. W rezultacie Żydzi znaleźli się w czołówce światowych innowacji technologicznych, budowy narodu oraz potęgi militarnej (Zach. 12:6).
- Przez wiarę widzimy, że Bóg strzeże Izraela jak „żrenicy swego oka” i niszczy tych, którzy chcieliby im wyrządzić krzywdę (Zach. 2:8-9).

- Przez wiarę dostrzegamy niezłomnego ducha Izraela, który wciąż buduje swój ojczysty dom, w którym może żyć w pokoju i decydować o sobie (Jer. 31:27-28).

Jednak wiara jest darem, który powinni cenić i pielęgnować ci, którzy poddają się uświęcającej mocy Boga. Współczesny naród izraelski wciąż nie dostrzega pełni błogosławieństw, jakie niesie wiara, ponieważ nie polega na mocy Bożej. Zmiana ta nastąpi po skompletowaniu Kościoła Wieku Ewangelii (Rzym. 11:25-27).

Izrael wciąż bez „tchnienia”

Proroctwo Ezechiela dotyczące doliny suchych kości ukazuje stopniowy proces powrotu Izraela do życia. Kości są łączone, następnie dodawane są ścięgna, a potem ciało i skóra. W końcu tchnienie otrzymuje rozkaz: „tchnij na tych zabitych, a ożyją”. Następnie Bóg powiedział: „Poznajcie, że Ja jestem Pan, gdy otworzę wasze groby [...] i tchnę w was moje ożywcze tchnienie i ożyjecie” (Ezech. 37:9, 13-14).

Cudowna perspektywa życia jest dalej opisana przez proroka Zachariasza. „Lecz na dom Dawida i na mieszkańców Jeruzalemu wyleję ducha łaski i błagania. Wtedy spojrzą na mnie, na tego, którego przebudli, i będą go opłakiwać, jak opłakuje się jedynaka, i będą gorzko biadać nad nim, jak gorzko biadają nad pierworodnym” (Zach. 12:10). Ten ostatni etap ożywienia będzie oznaczał uznanie przez Izrael Jezusa jako Mesjasza oraz narodową żałobę za przeszłe grzechy. Te ważne wydarzenia będą świadectwem jeszcze większego postępu w uświęcaniu Izraela. Bogate obietnice Boże zapowiadają chwalebny przyszłość dla narodu, który wiele wycierpiał.

Zapewnienie Jahwe

Boża łaska i miłosierdzie dla współczesnego narodu Izraela są wynikiem wiary ich ojców, Starożytnych Świętych. Potwierdza to apostoł Paweł. „Co do ewangelii, są oni nieprzyjaciółmi Bożymi dla waszego dobra, lecz co do wybrania, są umiłowanymi ze względu na praojców. Nieodwołalne są bowiem dary i powołanie Boże. Bo jak i wy byliście niegdyś nieposłuszni Bogu, a teraz dostąpiliście miłosierdzia z powodu ich nieposłuszeństwa, tak i oni teraz, gdy wy dostępujecie miłosierdzia, stali się nieposłuszni, ażeby i oni teraz miłosierdzia dostąpili” (Rzym. 11:28-31).

Armagedon i usunięcie ślepoty Izraela

Bóg zgromadzi narody w Dolinie Jehoszafata podczas ostatecznej walki Armagedonu, aby przeprowadzić sąd ostateczny. Zostaną one pokonane i pociągnięte do odpowiedzialności za przeszłe grzechy przeciwko ludowi Bożemu (Joel 3:7). Ostateczne Boże wyzwolenie zostało opisane przez proroka Zachariasza. „Potem wyruszy

Pan i będzie walczył z tymi narodami, jak zwykł walczyć w dniu bitwy” (Zach. 14:3).

Wielkie błogosławieństwa i radość nastąpią po zniszczeniu. „Potem jednak przemienię ludom ich wargi na czyste, aby wszystkie mogły wzywać imienia Pana i służyć mu jednomyślnie [...]. Wesel się, córko Syjonu, wykrzykuj głośno, Izraelu! Raduj się i wykrzykuj radośnie z całego serca, córko jerozalemska! Pan oddalił twoich przeciwników, odpędził twoich nieprzyjaciół. Pan, król Izraela, jest pośród ciebie, już nie doznasz nieszczęścia” (Sof. 3:9, 14-15). Naród Izraela podda się uświęcającej mocy Bożej, dzięki czemu stanie się pełen wiary (Jer. 31:31-34).

Znienawidzony i prześladowany lud Izraela przyjmie ludzkość w swoje progi. Wierni Żydzi będą szanowani i poważani. „I przyjdzie wiele ludów i potężnych narodów, aby szukać Pana Zastępów w Jeruzalemie i przebłagać oblicze Pana. Tak mówi Pan Zastępów: Stanie się w owych dniach, że dziesięciu mężów ze wszystkich języków narodów odważy się i uchwyci się rąbka szaty jednego Judejczyka, mówiąc: Pójdziemy z wami, bo słyszeliśmy, że z wami jest Bóg” (Zach. 8:22-23).

A zatem dostrzegamy przez wiarę, że wielki czas ucisku, który obala narody pogańskie, zbiega się z odrodzeniem Izraela pod opieką i uświęcającą mocą Jahwe.

Z tych proroctw uczymy się, że:

- Pan Bóg zgromadzi różne narody pogańskie do walki w Dolinie Jehoszafata.
- Izrael początkowo będzie polegał na swojej sile, jednak dostrzeże, że przegrywa.
- W obliczu zagrożenia Izrael uświadomi sobie, że jego istnienie wisi na włosku, i zwróci się do Pana o pomoc.
- Pan Bóg uratuje Izrael i stanie do walki jak w dawnych czasach.
- Ślepotą Izraela zostanie usunięta, a świat stanie się świadkiem jego zbawienia.
- W ramach tego procesu ludzie na ziemi będą zwracać się do Izraela w poszukiwaniu własnego zbawienia (Zach. 8:23).

Wskreszenie ojców Izraela

Jahwe wzbudzi wiernych ojców Izraela (Starożytnych Świętych), aby prowadzili naród izraelski ku wierze. Odwróć go od polegania na świeckim sukcesie wśród innych narodów i będą kontynuować dzieło uświęcenia Izraela w dążeniu do sprawiedliwości (Izaj. 1:26; Mich. 5:5).

W przyszłości mężczyźni i kobiety z dawnych czasów z pewnością będą świadczyć o swoim uświęceniu, ukazując Izraelowi, jak również i oni byli prowadzeni przez

rękę Bożą. Przypomną ludowi izraelskiemu o Bożych obietnicach i poprowadzą ich ku wierze, że ich zbawienie pochodzi jedynie z ręki Niebieskiego Ojca. Starożytni Święci staną się wzorem poddania się Bożej uświęcającej mocy poprzez swoje posłuszeństwo, ofiarę i wysiłek. Odciągną Izrael od dążenia do świeckich sukcesów, kierując ich w zamian ku roli rzeczników Jahwe w świecie.

„I pójdzie wiele ludów, mówiąc: Pójdźmy w pielgrzymce na górę Pana, do świątyni Boga Jakuba, i będzie nas uczył dróg swoich, abyśmy mogli chodzić jego ścieżkami, gdyż z Syjonu wyjdzie zakon, a słowo Pana z Jeruzalemu” (Izaj. 2:3; Mich. 4:1-2).

Todd Alexander